№ 149. Sobota 30. Czerwca 1860. Rok wydania 50.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami dziennym i tygodniowym kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 centów wal. austr. — Insercya w półkolumnie, drukiem garmont 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya austryacka. — Portugalia. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Włochy. — Szwecya. — Rosya. — Turcya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Sprawy krajowe.

(Audyencye u dworu. — Losowanie obligacyi.)

Wiedeń, 27go czerwca. Jego c. k. Apost. Mość raczył przedwczoraj przed południem udzielać licznych audyencyi prywatnych.

— Na mocy najwyższych patentów z 21. marca 1818 i 23go grudnia 1859 odbędzie się dnia 2. lipca b. r. o dziesiątej godzinie przed południem 318te losowanie dawniejszego długu państwa w lokalu przeznaczonym na losowanie przy Singerstrasse.

Portugalia

(Obrady w Kortezach. — Doniesienia z Angoli.)

Lizbona, 18. czerwca. Z powodu słabości nie będzie mógł infant Don Luiz objąć dowództwo w expedycyi do Angola.

W Kortezach toczą się żywe obrady nad projektem ustawy względem podwyższenia podatków. Pewna, że projekt ten utrzyma się w izbie deputowanych, sądzą jednak, że izba parów go odrzuci. Z Angoli na zachodniem wybrzeżu Afryki donoszą pod dniem 12go b. m., że wybuchło powstanie między Murzynami. Zajęli Ambrye a wojska portugalskie ustąpiły do Angola.

Hiszpania.

(Korpus inżynieryi morskiej.)

Madryt, 23. czerwca. Gazeta urzędowa donosi, że korpus inżynieryi morskiej na przyszłość składać się będzie z 3 brygadyerów, 4 kapitanów liniowych, 10 kapitanów fregaty, 25 poruczników i 17 kadetów okrętowych.

Anglia.

(Nowiny dworu. — Rewia ochotników. — Poczta zamorska.)

Londyn, 24. czerwca. Przedwczoraj był wielki bal u dworu, na który 1921 osób otrzymało zaproszenie. Z gości książęcych byli: Król belgijski, hrabia Flandryi, następczyni tronu wielka księżna Meklenburg-Strelitz, książę Lichtenstein, książęta Juliusz i Jan Holstein-Glücksberg i książę Fryderyk szleswicko-holsztyński. Tylko Królowa była w półżałobie.

— Dzisiaj odbyła się wielka rewia ochotników. Wszystkie wejścia do Hyde-Park tak były zatarasowane ludźmi i powozami, że ochotnicy zaledwie po jednemu z trudnością przeciskać się mogli, i zapewne słońce dawno zajdzie, nim ostatnie ich kompanie ukończą swą defiladę przez bramę w Hyde-Park. Pogoda sprzyjała, publiczność witała ochotników z uniesieniem, a widok ich kolumn, jak złożone z 4000—5000 ludzi z muzyką na czele ciągnęły ze wszystkich stron miasta i zbierały się w parku, był nawet dla tych imponujący, którzy nawykli do wspaniałych angielskich rewyi wojskowych. Królowa Wiktorya jechała z Królem belgijskim w otwartym powozie, książęta byli wszyscy konno.

— Angielskie biuro telegraficzne podaje wiadomości z Nowego Jorku z dnia 13go b. m. Doszły tam z Chin z 10. kwietnia doniesienia z Kalifornii, jakoby Chiny *przyznały* żądania angielskie i francuskie, zobowiązały się zapłacić żądane sumy jako wynagrodzenie i otwarły Anglikom i Francuzom swe porty i rzeki.

Tą samą drogą nadeszła wiadomość, że dnia 15go marca 17 spiknietych Japonów zamordowali Cesarza japońskiego. Obawiają się powstania. Trzydziestu podejrzanych o tę zbrodnię ukarano śmiercią.

(Posiedzenie parlamentu z d. 22. czerwca.)

Posiedzenie izby wyższej. W odpowiedź na zapytanie lorda Dunganon oświadcza pierwszy lord admiralicyi książę Somerset, że w arsenale w Cherburgu nie pracują poddani angielscy. Udali się tam wprawdzie niektórzy Anglicy biegli w budowaniu okrętów, myśląc że znajdą zarobek, ale zawiedli się bardzo. Płaca dzienna w Cherburgu wynosi 2 sz. 6 d. (mniej więcej naszych złr. 1 cent. 20), przytem nie wolno robotnikom opuszczać placu roboty, by zjeść objad. Słyszał zresztą od angielskiego konzula w Cherburgu, że tam nie brak robotników.

Posiedzenie izby niższej. Griffith zapytuje, czy rząd zawiadomiony już o tem, że fregata neapolitańska zabrała dwa okręta, wywiesiwszy pawilon angielski. Sir R. Peel wyraża się ostro, potępiając zewnętrzną politykę lorda J. Russell, którą mieni być słabą i chwiejną, oraz sromotną i upokarzającą dla Anglii; następnie zwraca uwagę izby na nowo wydaną notę p. Thouvenela względem wcielenia Sabaudyi i Nissy. Nota sprzeciwia się — mówi on — oświadczeniu Cesarza Francuzów, a którą zapewnił i p. Thouvenel, że nim do wcielenia przyjdzie, zaproszeni będą na radę mocarstwa europejskie.

Lord J. Russell odpowiada na zapytanie p. Griffith, że rząd otrzymał wprawdzie wiadomość o zabraniu dwóch okrętów, że jednak żadnego dotychczas nie otrzymał jeszcze doniesienia, któreby potwierdzało wieść przez gazety podaną, iż okręt neapolitański wywieszał pawilon angielski. Jeśli tego się dopuścił, krok ten nie da się niczem usprawiedliwić. Na zapytanie zaś sir R. Peela odpowiada co do głównej treści: Szanowny baronet wyczytał w gazetach, że p. Thouvenel przysłał nam notę, w której między innemi ma być dobitna wzmianka i o tem, że Francya nie zechce przystać na zmniejszenie okręgu, który posiada obecnie, t. j. Sabaudyi i Nissy. Wczoraj nie mógłbym był nic na to odpowiedzieć, bo nie wiedziałem jeszcze o nocie p. Thouvenela — dzisiaj jednak po południu o godzinie pół do 4tej mówiłem z posłem francuskim, który wręczył mi odpis noty francuskiego rządu. Nie ma tam ani słówka o wiadomości przez gazety rozgłoszonej, jakoby Francya nie chciała zezwolić na zmniejszenie owego okręgu. Treść depeszy jest następująca: Traktat turyński powiada, że Francya względem neutralizowanych części Sabaudyi porozumie się z innemi mocarstwami, porozumienie zaś to ma nastąpić jak sądzi francuski rząd przez pogodzenie artykułu 2 w traktacie turyńskim z artykułem 92 wiedeńskiego traktatu. Dalej mówi nota, że może to nastąpić w trojaki sposób: albo mocarstwa które podpisały traktat wiedeński porozumieją się na osobnej konferencyi z francuskim ministerem spraw zewnętrznych, — lub też nastąpi porozumienie przez obopólne jednomyślne noty, a w takim razie nota francuska oświadczy że Francya przyjmuje na siebie wszystkie zobowiązania, które ciężyły na Sardynii, podczas gdy posiadała Sabaudyę. Wspomnę przy tej sposobności że podług tej depeszy Francya jest gotową, neutralny ten okrąg Sabaudyi obwołać neutralnym okręgu szwajcarskiego w ten sposób, jak to czyniła Sardynia. Trzecią zaś drogą porozumienia się byłoby, zostawić Francyi i Szwajcaryi do woli, by w miejscu dotychczasowych obopólnych zobowiązań, ustanowiły co innego. Gdyby miało przyjść do konferencyi, to — jak mówi nota, — większa część mocarstw zgodziła się już na to, że Paryż byłby najstosowniejszem do tego miejscem. Rzecz naturalna, że rząd Jej Królewskiej Mości nie odpowiedział jeszcze na notę, którą dzisiaj dopiero otrzymaliśmy. W całej zaś tej sprawie chodzi jak mu się zdaje o to: Wielkie mocarstwa europejskie były gotowe przyjąć zaręczenie, że Sardynia pozostanie w posiadaniu tego okręgu Sa-

baudyi, jakoteż i innych części tego kraju. Sardynia była państwem, z którem mocarstwa sprzymierzone traktować mogły, pewne, że jeśli z Sardynią zawrą układ, mocarstwo to dotrzymałoby zobowiązań i Szwajcarya mogłaby być spokojną. Inaczej rzecz się ma, jeśli w posiadanie okręgu tego przychodzi mocarstwo pierwszego rzędu, jak Francya. Mamy projekt, i to projekt bardzo stanowczy, jakim sposobem po odstąpieniu Sabaudyi, na innej zupełnie drodze możnaby zaspokoić wymagania Szwajcaryi. Na nieszczęście jednak nie chciała Francya, podczas gdy się toczyły debaty o odstąpienie, przystać na rodzaj wynagrodzenia, jaki jej proponowaliśmy — jedyny, jaki uznajemy za stosowny. W samym traktacie nie możemy dla Szwajcaryi widzieć tej rękojmi, jaką miała pierwej. Korespondencya w sprawie tej przez nas prowadzona, jest dość obszerna — spodziewam się przedłożyć wkrótce choć jakąś część jej. Co do twierdzenia, jakoby rząd francuski miał oświadczyć, że odstąpi Chablais i Faucigny, jeżeli Anglia zezwoli na odstąpienie Francyi reszty Sabaudyi, tyle tylko mogę oświadczyć, że rząd francuski nie robił nigdy rządowi angielskiemu podobnej propozycyi. A nawet gdyby był to uczynił, nie stosownem byłoby dla nas, — zdaje mi się, — przyjąć coś podobnego. Ale to pewna, że Francya chciała Szwajcaryi odstąpić Chablais i Faucigny, — ale w krótce oświadczył Cesarz deputacyi przybyłej do niego do Paryża, że nie może zezwolić na to, co nazwał rozerwaniem Sabaudyi, i że Chablais i Faucigny nie mogą być odłączone od innych prowincyi.

Francya.

(Nowiny dworu. — Agenci dyplomatyczni. — Konzulowie w średnich Włoszech. — Wiadomości bieżące. — Nota p. Thouvenela. — Układy handlowe z Holandyą. — Handel na Dunaju.)

Paryż, 24. czerwca. Książę Hieronim umarł dziś wieczór o 5 godzinie przyjąwszy wczoraj z rąk kardynała arcybiskupa paryskiego święte sakramenta. Rodzina cesarska zgromadziła się wczoraj przy łożu chorego przewidując zgon jego bliski. Mówią że dwór przepędzi czas grubej żałoby w St. Cloud i dopiero po skończonej żałobie udadzą się Ich Mość Cesarstwo w podróż do Nissy.

— Cesarz wrócił 22. czerwca o godzinie 10 z Fontainebleau do Paryża, i po godzinnem niemal pobycie w pałacu przemysłowym odjechał do Villegenis. Odwiedziny jego u słabego stryja trwały dość długo. O godzinie 3 przybył Cesarz do Tuilleriów, prezydował na posiedzeniu ministrów, a o godzinie 6 wrócił do Fontainebleau.

Dwór pozostanie tam do końca b. m. i odjeżdża potem do St. Cloud. W pierwszych dniach lipca zwiedzi Cesarz Chambery i Nissę, później odjedzie do Chalons i Plombieres.

— Dnia 22go czerwca przybył do Paryża w przejeździe do Londynu nadzwyczajny ajent dyplomatyczny Garibaldego z Palermo, jedzie z propozycyą urzędową do rządu angielskiego. Inny poseł nadzwyczajny Abbé Bonaparte przyjechał w misyi do Cesarza od Ojca świętego. Utrzymują, że rząd francuski bardzo przychylnym jest dla stolicy apostolskiej.

— Francya zażądać miała od Sardynii exequatur dla swych nowo mianowanych konzulów. Ajenci ci konzularni przeznaczeni są do nowo wcielonych prowincyi w Toskanii i w średnich Włoszech, a żądaniem tem potwierdza się urzędownie anexya tych prowincyi z Sardynią.

— Minister spraw zewnętrznych przyjmywał dzisiaj poselstwo marokańskie. Książę Montebello, poseł francuski w Petersburgu, nie wystąpił z urzędu.

— Pan Thouvenel wysłał już swą notę względem wcielenia Sabaudyi i Nissy do wszystkich rządów Europy — najdalej w poniedziałek ogłoszoną będzie w *Monitorze*. Nota ta — jak wszystkie prace pana Thouvenela — odznacza się jasnem przedstawieniem stosunków, ze stanowiska francuskiego. Nie popiera on wcielenia Sabaudyi nowemi powodami, — wszystko co tam zebrane, znane jest dawno z nót w Monitorze, z mów publicznych, jakoteż z napomknień w urzędowych artykułach i korespondencyach. Europa niema powodu sprzeciwiać się wcieleniu, ponieważ Francya gotową jest i przyrzeczenie swe jak najuroczyściej odnawia, że przyjmie na siebie co do prowincyi neutralnych wszystkie zobowiązania Sardynii. Mocarstwo to i cała Europa znajdzie w mnogich dowodach życzliwości jakie mu dawała Francya dostateczną rękojmię, że rząd francuski uczyni zadosyć obowiązkom neutralności — na odstąpienie jednak Szwajcaryi pewnego okręgu Francya nie przystanie.

— Rząd przedłożył radzie państwa do rozpoznania projekt względem założenia nieustającej rezerwy.

Niektórym księżom wydalonym z Sardynii, pozwolono przebywać we Francyi.

Liczne tu dzieją się aresztowania, spowodowane przez odmawianie roboty murarzów i cieślów. Cechy te żądają podwyższenia 4 sous dziennie.

Cesarz zamianował właśnie komisyę, która ma rozstrząsać kwestyę względem pomieszkań i podać wniosek, jakim sposobem dałyby się zniżyć ceny mieszkalne.

— Z Holandyą zostaje rząd francuski w układach względem traktatu handlowego. W nocie do Prus z dnia 12go b. m. robił i niemieckiemu Związkowi celnemu propozycye względem zawarcia handlowego traktatu.

Ufortyfikowanie miasta Lille spiesznem postępuje krokiem; zatrudnieni przy tem robotnicy są prawie wszyscy z Belgii.

Wiadomości z Tulonu donoszą o próbach, jakie przedsiębrano z okrętem „La Gloire," urządzonym do przebijania. Załoga okrętowa składa się z ludzi dobranych, a wszystkie maszyny z szczególną umieszczono troskliwością. Utrzymują, że stary okręt liniowy „Suffern," używany teraz jako statek dla artyleryi, ma pójść pod próbę, jak silne jest uderzenie przebijającego okrętu. Jeżeli próby się udadzą, budować mają na wzór tego inne podobne statki.

— Od ujścia Dunaju donosi *Monitor*, że chociaż w r. 1858 bardzo mało okrętów śmiało lądować w porcie Sulina, w roku zeszłym lądowało już 127 okrętów, a w tym roku w przeciągu pierwszych 5 miesięcy 112 okrętów i 40.000 beczek zabrało zboża.

Sesya ciała prawodawczego odroczoną została do końca lipca.

Włochy.

(Załoga francuska w Rzymie. — Doniesienia z Neapolu. — Rozkład wojsk neapolitańskich. — Doniesienia z Palermu.)

Państwo kościelne. Korespondencya z Rzymu do *Allg. Ztg.* datowana d. 13. b. m., wspomina depeszę Thouvenela względem załogi francuskiej w Rzymie doręczoną niedawno kardynałowi ministrowi. W tej depeszy stara się gabinet cesarski wyjaśnić, że powzięte przed niewielą tygodniami postanowienie nie odwoływać jeszcze garnizonu francuskiego z Rzymu, należy uważać za krok ostrożności potrzebnej w tym czasie, i że zamiarem rządu jest i było, aby jak można w najkrótszym przeciągu czasu załatwić pomyślnie kwestyę, a tem samem i odwołać załogę francuską z Rzymu.

Neapol. Jak donosi *Patrie*, miał Garibaldi zmienić zupełnie plan wojny i odroczył wyprawę na posiadłości królestwa na stałym lądzie. Na radzie wojennej z dnia 21. b. m. powzięto uchwałę, aby najprzód ciągnąć na Mesynę, gdzie jak utrzymują dzienniki włoskie, 10.000 ludzi rozłożyło się obozem. *Patrie* dodaje jeszcze i tę wiadomość, że ochotnicy i zorganizowane w okolicy Palermu oddziały wojskowe mają dnia 28. b. m. ruszyć w pochód ku Mesynie. Podług innej wersyi umyślił Garibaldi wyruszyć wprzód do Katanii a ztamtąd popłynąć morzem do Kalabryi. Tymczasem stara się wszelkiemi środkami zbierać pieniądze na tę expedycyę i w tym zamiarze wprowadził znowu pobór cła. Przeprowadza także rekrutacyę, chociaż w tym względzie doświadcza oporu u ludności.

Marsylska depesza donosi, że posłowie amerykańscy nie tylko domagali się u dworu neapolitańskiego, aby wydano statek amerykański, który fregata neapolitańska zabrała, ale nawet dla pop rcia swych żądań prosili u swego rządu ażeby, wysłał wojenny statek na wody neapolitańskie. W Mesynie rozeszła się d. 16. b. m. pogłoska, jakoby ochotnicy wylądowali w Melito na południowym końcu w Kalabria seconda; bliższych wiadomości co do tego wylądowania nie ma dotąd.

Palermitańskie okręta, krążące między Palermem i Mesyną otrzymują patenta na imię Wiktora Emanuela. Tak samo ma się rzecz z paszportami podróżujących. Organ władzy rewolucyjnej wychodzący w Palermo dziennik *Giornale officiale di Sicilia*, oznaczony jest także krzyżem sabaudzkim.

— Mniemanie, że Garibaldi rozpocznie znowu wkrótce kroki zaczepne i pole działania przeniesie zapewne z wyspy sycylijskiej do Neapolu, tem się potwierdza, że mianował księcia Torrearsa, który w jego niebytności zastępywać ma miejsce dyktatora i objąć także zarząd „spraw zewnętrznych." Otwierają także „ministeryum marynarki" a ministrem będzie oficer marynarki sardyńskiej Piola, który wystąpił ze służby piemonckiej.

— Depesza z Marsyli do gazety *Indépendance* donosi bliższe szczegóły o rozporządzeniach wojskowych względem odparcia expedycyi Garibaldego na Neapol. Jeden z obozów mieścić ma 25. batalionów, 6 szwadronów i liczną artyleryę, pod komendą jenerałów Nunziante i Auletta. Jenerał Pianelli z 12.000 ludźmi pozostać ma w Abruzzach, a kolumna wojskowa składająca się z 8000 ludzi ma iść do Reggio. W Neapolu samem prace koło fortyfikacyi nie ustają.

— Prywatna korespondencya z Palermu do dziennika turyńskiego *Opinione* z dnia 15go b. m. wymawia uchybienia, których się nowy rząd dopuszcza. Wszyscy utrzymują, że ministrowie, których Garibaldi mianował, nie są zdolni rządzić krajem. W kraju który nie miał nigdy konskrypcyi, chciał nowy rząd rekrutować 300.000 ludzi i zaledwie za najusilniejszem usiłowaniem Sardynii zmniejszyli tę liczbę na 40.000. Inny dekret nakazuje wykluczyć dawniejszych urzędników królewskich ze wszystkich magistratów, a przecież oni tylko po wielu gminach są, co umieją czytać i pisać. Namiestnikiem Palermu mianował nowy rząd młodego człowieka z Moncilepre, którego nikt nie zna. Wojsku powstańców pozwala rząd 4 tari dziennie, oficerom 3 tari. Z urzędem intendenta armii połączono urząd jeneralnego płatnika i skarbnika, jak gdyby w Sycylii nie wiedziano, co znaczy administracya. Naczelnicy rządu popadli w taką pogardę, żeby pewnie lud wyświstał Crispriego i Raffaela, gdyby się nie obawiał obrazić Garibaldego.

Garibaldi sam jest umęczony i widoczna że mu ciężą troski rządowe. Te podania dziennika *Opinione* mogą może na to służyć jak mówi *gazeta wiedeńska*, ażeby sprawy rządu sycylijskiego poruczyć komisarzowi hrabiego Cavoura. Jak wiadomo wysłał Cavour w tym charakterze do Palermu pana La Farina, który jednak tak mało tu znalazł przychylności, że zaniechał dobijać się władzy, i ustąpił, jak donoszą dzienniki francuskie, na admiralski okręt piemoncki stojący w porcie Palermu.

Szwecya.

(Zjazd z Królem duńskim. — Sprawa sejmowa.)

Sztokholm, 15. czerwca. Król Jego Mość oddawszy dnia 10go po południu wizytę Królowi Danii w Hölsingör i w zamku Kronberg, gdzie bawił aż do wieczora, udał się na Helsingborg z powrotem do swego kraju, i znajduje się od kilku dni w obozie, gdzie z początkiem przyszłego tygodnia spodziewani są Król i wojskowi goście z Danii. Jak słychać, zabawi Król Danii 5 do 6 dni w obozie, poczem niezwłocznie uda się 26go b. m. na dłuższy letni pobyt do zamku Glücksburg.

Propozycya zmiany ustawy zasadniczej względem prowadzenia rządu pod niebytność Króla będzie odroczona aż do przyszłego sejmu. Osnowa tej propozycyi jest, że pod niebytność Króla, albo w przypadku jego słabości ma prowadzić rządy najbliższy po krwi książę, a jeśli jest małoletni, tedy ma rządy prowadzić rada stanu.

Rosya.

(Nowiny dworu. — Adres szlachty włodzimirskiej i odpowiedź ministra.)

Petersburg, 17. czerwca. Cesarzowa matka jest tu spodziewana 22. lipca z powrotem. Nowo narodzony Wielki książę Dymitr Konstantynowicz został wpisany do gwardyi marynarki.

— W styczniu b. r. przedłożyła szlachta włodzimirska Jego cesarskiej Mości adres, w którym wymienia niektóre konieczne warunki, jeśli ma się skutecznie przeprowadzić zamierzona reforma, oto są owe warunki: 1) Ścisłe oddzielenie administracyi władz sądowych i policyjnych. 2) Spólną administracyę dla wszystkich stanów. 3) Ekonomiczną administracyę za wyborem wszystkich stanów odpowiedzialną tylko przed sądem i gminą, gdzie władze administracyjne nie będą potwierdzać wybranych osób, ten tylko wybór stosowny do przepisu. 4) Administracya rządowa policyi zorganizowana jedynie w duchu zapobieżenia złemu (prewencyi) i która tylko na mocy ustawy postępuje. 5) Publiczna i ustna cywilna procedura sądowa i publiczna procedura kryminalna podług sumienia i prawa. 6) Bezpośrednia odpowiedzialność wszystkich i każdego z osobna przed sądem. 7) Osobista odpowiedzialność urzędników za niedopełnianie obowiązków urzędowych, bez prawa odwoływać się do rozkazu swych przełożonych. 8) Użycie nowych, pewniejszych i ostrzejszych środków, aby podnieść kredyt państwa i prywatny.

Na ten adres udzielił minister spraw wewnętrznych Łanskoj następującą odpowiedź:

„Jego ces. Mość otrzymał i odczytał z najwyższą odrazą prośbę, którą podpisali dawniejsi marszałkowie tak gubersey jak i powiatowi i wielu ze szlachty włodzimirskiej, gdzie proszą o radykalne reformy w różnych gałęziach cesarskiej administracyi. Ta prośba pozwala sobie w sposób nieprzyzwoity ganić teraźniejszy porządek i administracyę rządu, robi niesłuszne zarzuty, jakoby tacy ludzie administrowali gminami, którzy nie znają ich potrzeb i którzy nie są odpowiedzialni przed sądem, a nakoniec obwinia wyższe władze o zupełną samowolność. Dalej zawiera ta prośba żądania, które przekraczają przywileje z ramienia naszego prawa udzielone szlachcie. Czyż poddaństwo nie powstało także z najwyższej woli Cara Godunowa i czyż nie jest instytutem uświęconym postanowieniem prawnem od wieków? A przecież znosi się. Żadna ustawa nie dozwala szlachcie na jej zgromadzeniach rozbierać pytania, które się odnoszą do ogólnej organizacyi państwa, a tem mniej mieszać się w sprawy rządowe. Cierpieć podobne mieszanie się szlachty, znaczyłoby tyle co poddawać pod jej sądy i widoki nietylko potrzeby i interes samej szlachty we wszystkich innych prowincyach Rosyi, ale i wszystkich stanów. Zapatrując się z tego stanowiska sprzeciwia się żądanie wyrzeczone w prośbie szlachty włodzimirskiej duchowi naszej organizacyi państwa i nie może być cierpiane. Szlachta na podpisie wyrażona nie powinna była ważyć się z podaniem takiej prośby. Powściągnąć ich od tego było to pierwszym obowiązkiem byłego marszałka guberskiego D. S. S. Bogdanowa, czego ten jednak nie tylko nie uczynił, ale owszem sam pierwszy swoim podpisem dał przykład i powód drugim do podpisania tej prośby. Za ten krok bezprawny, rozkazać raczył Jego ces. Mość, aby szef guberski marszałka guberskiego szlachty surowo skarcił, drugich zaś marszałków powiatowych, którzy podpisali tę prośbę surowo upomniał.“

Turcya.

(Zatargi Druzów z Maronitami.)

Konstantynopol, 14. czerwca. *Journal de Constantinople* donosi: Z powodu krwawego starcia się Druzów z Maronitami mianował rząd komisyę zaopatrzoną w najobszerniejsze pełnomocnictwa, z poleceniem, aby niezwłocznie udała się do Syryi. Starcie zaszło 25. maja o pierwszej godzinie po południu. Maronici i Druzowie stoczyli z sobą małą potyczkę, w której Druzowie utracili trzech poległych i czterech rannych, a Maronici jednego rannego. Potem 29. maja nastąpiła druga potyczka pod Bet-Mery $2^1/_2$ mil od Bajrutu. Chrześcianie nietylko że odnieśli zwycięstwo, lecz zrabowali także i spalili włość zacząwszy od domu Bekir-Ahmeda, swego własnego kajmakama, którego nie chcieli uznać. Na tę wiadomość ruszył tutejszy gubernator Churszyd Basza w 1000 ludzi i dwa działa, lecz w pierwszej chwili niemógł zapobiedz starciu się Druzów z Maronitami. Ale gdy stanął na miejscu rozkazał, obydwu partyom rozejść się, albo zniesie ich wojskiem (balayer) z pobojowiska. Druzowie i Maronici pierzchnęli na to w największym nieładzie, poczem Druzowie zrabowali i spalili włości maronickie. Zabili także Emira Bekir Asseina exkajmakama chrześcian.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Tryest, 27go czerwca. Jak donoszą z Wenecyi otworzona została kongregacya centralna na dniu 25go b. miesiąca przemową Namiestnika.

Paryż, 27. czerwca. *Monitor* oświadcza, że bezzasadna jest pogłoska, jakoby rząd zamierzał zaciągnąć pożyczkę.

Paryż, 27. czerwca. Depesze z Neapolu z 26. b. m. potwierdzają wiadomość o wydaniu konstytucyi i przymierza z Piemontem. Na czele nowego gabinetu ma stanąć Spinelli, a de Martino obejmie ministeryum spraw zagranicznych.

Turyn, 24. czerwca. Mówią, że adwokata Mosca wyprawił rząd w tajnej misyi do Rzymu. — Wszyscy oficerowie, zostawieni do dyspozycyi, mają się stawić w ciągu miesiąca w ministeryum wojny.

Turyn, 25. czerwca. Cavour przedstawił Królowi hrabię Amari, który doręczył pismo Garibaldego względem anexyi Sycylii.— Podług wiadomości z Neapolu mianowany jest hrabia Aquila prezydentem komisyi do wypracowania konstytucyi. Pan Martino ma być wysłany do Turynu.

Turyn, 26. czerwca. Na wczorajszem posiedzeniu izby deputowanych przedłożył minister finansów projekt ustawy względem oddzielenia administracyi kolei lombardzkich i centralno-włoskich od weneeyańskiej. Obrady nad pożyczką 150 milionów zaczną się 27. b. m. — Poseł francuski i pełnomocnik rosyjski mieli wczoraj dwukrotną konferencyę z hrabią Cavourem. — Książę Torcarso, ulubieniec Garibaldego, otrzymał pierwszeństwo przed Lafarinim, który pod opieką Cavoura ubiegał się o godność wicedyktatora i prezydenta ministrów w Sycylii.

Medyolan, 26. czerwca. *Perseveranza* podaje następujące wiadomości z Neapolu z 22go b. m.: Mówią, że statki Garibaldego zabrały paropływ Capri. — Menzurata mianował Król jeneralnym prokuratorem trybunału, a Lucerę prefektem policyi.

Genua, 26. czerwca (na Paryż). Garibaldi odpowiedział radzie gminnej w Palermie na adres względem niezwłocznego wcielenia Sabaudyi, że anexya chociaż sam jej pragnie, byłaby w tej chwili bezużyteczna.

Genua, 27. czerwca. Wiadomości z Palermu donoszą ogłoszenie ustawy wyborczej. Torrearsa, Pisani i Guavneri podają się do dymisyi.

Neapol, 25. czerwca. Kolegia wyborcze (dla królestwa Obojga Sycylii) są zwołane na dzień 7. lipca. W tym samym czasie będzie mianowany senat. Ponimo tych zmian nie ustaną działania wojenne.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 28 czerwca.

Hotel europejski: PP. Grzabek Józef, c. k. kmisarz obw., z Rzeszowa.— Drohojewski Wład., z Mamroża. — Zaklika Edw., z Hawłowiec. — Hr. Humnicki Wład, z Korpucia. — Czajkowski Adolf, z Bóbrki. — Poten Karol, z Olszanki. — Płotnicki Lud., adwokat krajowy, z Złoczowa.

Hotel Langa: Pokiziak Antoni, z Mużyłowa. — Gubatta Rudolf, c. k. przełożony powiat, z Przemyśla.

Hotel angielski: Becht Edm., z Niżniowa. — Czuczawa Krz., z Wierzbowiec. — Buresch Franc., dr. medycyny, z Drohobycza.

Do domu zajezdnego nr. $181^2/_4$: Szkrzetuski Kaz., z Nosowa.

Dnia 29. czerwca.

Hotel rosyjski: PP. Zagórski Miecz., z Podbórza. — Hr. Badeni Alex., z Krakowa.

Hotel europejski: Starzyński Boj., z Derewni. — Czajkowski Mikołaj, z Dusanowa. — Skrzyszowski Michał, z Bełzca.

Hotel Kuhna: Malinowski Lub., z Lubienia. — Krajewski Nik., z Czech.

Hotel krakowski: Hr. Komarnicki Roman, z Złoczowa. — Stewiński Teofil, c. k. przełożony powiat., z Suczawy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 28. czerwca.

PP. Hr. Głogowski Lud, c. k. szambelan, do Niemiec. — Br. Hejdel Henryk, do Romaszówki. — Warteresiewicz Jan, do Zastawny. — Lipski Mik., do Paryża. — Antoniewicz Antoni, do Skomoroch. — Zgadziński Konst., do Ulicka. — Czerwiński Jul, do Czeremuch. — Jasiński Franc., do Zahajpola.— Czajkowski Hip., do Bóbrki. — Janocha Antoni, do Stanisławowa. — Br. Hagen Gustaw, do Wielkich Ócz. — Jaruntowski Jan, do Jabłonki. — Majewski Stan., do Przeworska. — Coghen Kon., do Tarnowa. — Kuczyński Leon, do Lubowa.— Kuczyński Felix, do Korkowa. — Hermann Józef dr. medycyny, do Wiednia.

Dnia 29. czerwca.

PP. Pajączkowski Nar., c. k. kom. obwod., do Sambora. — Gerzabek Józef, c. k. kom. obwod., do Rzeszowa. — Stewiński Teofil, c. k. przełożony powiat, do Przeworska. — Pieńczykowski Józef, do Wybranówki. — Pieńczykowski Stan., do Medwedowiec. — Wiktor Tad., do Świrza. — Serwatowski Wojciech, do Buczniowa. — Czuczawa Krz., do Wierzbowiec. — Pajączkowski Józef, do Pieczygór. — Papara Hen., do Zubówmostów. — Szaszkiewicz Ant., do Wiednia. — Szumański Konst., do Tarnopola. — Br. Bronicki Juliusz, do Zaleszczyk. — Gizowski Józef, do Hermanowa. — Kotkowski Wład., do Czerlan. — Bobowski Tom., do Podhajec. — Zaklika Edw., do Hawłowiec. — Drohojewski Wład., do Mamroża. — Baroni Jan, do Słowity. — Gottleb Ant., do Liwczy. — Hr. Dunin Borkowski Bol., do Kormaniec. — Obniski Wiktor, do Mycowa. — Hr. Romer Wilh., do Medyki. — Krzysztofowicz Franc., do Trebuchowiec. — Szeliski Kaz., do Chodaczkowa. — Wysocki Flor., do Karlsbadu. — Buresch Franc., dr. medycyny, do Drohobycza. — Kalinowich Tom., c. k. rotm., do Wiednia.

TEATR.

Dziś w teatrze niemieckim: **„Des Malers Traumbild,“** balet w 1 akcie; **„Die verwandelten Weiber,“** balet w 4 oddziałach, i **„Das hohe C,“** komedya w 1 akcie.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 27. czerwca.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.97	+ 17.3	76.3	południowy sł.	pochmurno
2. god. po poł.	32 :.20	+ 19 2	75.6	zachodni	„
10. god. wiecz.	326.80	+ 14 8	90.0	„ „	„

Po południu deszcz 3. ·30.

T e r m i n a

sprzedaży, kupna, dzierżawy, licytacyi i t. d.

Dnia 3. lipca: Sprzedaż połowy realności nr. 131 w Czerniowcach.— Licytacya na wybudowanie szpitalu wojskowego w Żółkwi za pomocą ofert we Lwowie. — Wydzierzawienie podatku konsumcyjnego w Brodach.

Dnia 4 lipca: Sprzedaż sumy zahypotekowanej na dobrach Małkowice we Lwowie.

Dnia 5. lipca: Sprzedaż realności nr. 46 w Sanoku. -- Sprzedaż sumy ciążącej na realności nr. 4 miasto w Stryju. — Sprzedaż realności nr. 97 w Jarosławiu.

Dnia 9. lipca: Sprzedaż realności nr. 175 w Folwarkach wielkich położonej w Brodach. — Licytacya na dostarczenie drzewa na opał w Tarnopolu. — Wydzierzawienie dochodów miejskich za pomocą ofert w Brodach. — Licytacya na dostarczenie materyałów do budowania w Winnikach.

Dnia 13. lipca: Sprzedaż dóbr Firlejówka i Marmuszowice w Złoczowie.

Kurs lwowski.

Dnia 28. czerwca.		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	94	6	—
Dukat cesarski	„ „	5	98	6	4
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	10	33	10	54
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	94	2	2
Talar pruski	„ „	1	92	1	95
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	bez kuponów	84	5	84	55
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	70	63	71	23
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	78	25	79	10

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 28. czerwca

Z pożyczki narodo. po 5% za 100 złr. 79 10 Metaliki po 5% za 100 zł. 69 70; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—; Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye. Banku narodowego sztuka 858 —; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 187.30; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—

Wexlowy. Augsburg za 100 zł. południ. niemieck. waluty 108.50. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 126 85. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —. .

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6 4 dukaty ces. pełnej wagi —.—, korony —.—, półkorony —.—.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 26. czerwca.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	66.—	66 25
Z pożyczki narod. po 5%	79.—	79.50
Z r. 1851 ser. B. po 5%	97.—	98 —
Metaliki po 5%	69 75	70 —
dtto. „ 4½%	62 —	62 25
dtto. „ 4%	55 —	55.50
dtto. „ 3%	41 50	42 —
dtto. „ 2½%	34 50	35.—
dtto. „ 1%	13 90	14.—
Przez. do wylos. z r. 1839	125 —	125.50
„ 1854	96 25	96.75
„ 1860	95.25	95.75
Renty Com. po 42 lir. aus.	15 50	15 75
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	68 —	68 50
„ 4½%	61 —	62.—
„ 4%	54.—	55.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3½%	47.—	48.
„ 3%	59.—	60.—
„ 2½%	55.—	56.—
„ 2¼%	50.—	51.—
„ 2%	45.—	46 —
„ 1¾%	39.—	40.—
dtto. z procent za granicą „ 5%	68.—	68 50
„ 4½%	61.—	62.—
„ 4%	54.—	55.—
B. Krajów koronnych		
Niższej Austryi	93.—	94.—
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.: Wyż. Aust. i Salb.	90.—	91 —
Czech	92.50	93.—
Morawii	90.—	91.—
Szląska	89.—	90.—
Styryi	88.50	89.50
Tyrolu	94.—	95.—
Kar., Krainy. i Wyb.	89.—	89.50
Węgier	72 75	73 50
Ban. Tem., Kroacyi i Slawonii	71 —	71.50
Galicyi	70 50	71.—
Siedmiogr. i Bukow.	69 50	69.75
Lom. wen. poż. z r. 1850	—.—	—.—

	pien.	towar.
Wen. pożyczka z r. 1859	79.75	80.—
Dług Tyrolu po 5%	6 .—	68.50
Dług Tyrolu „ 4%	54 —	55.—
„ 3½%	47.—	48.—
Dług Salcburga „ 3%	39.—	40.—
„ 2½%	33.—	34.—
Dług Krainy „ 2%	26.—	27.—
„ 1¾%	23.—	23.50
2. Stan oblig. domestykaln.		
po 3% za 100 zł.	—.—	—.—
„ 2½% za 100 zł.	—.—	—.—
„ 2¼% za 100 zł.	—.—	—.—
„ 2% za 100 zł.	—.—	—.—
„ 1¾% za 100 zł.	—.—	—.—
3. Akcye.		
Banku nar.	856 —	858 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	1 6 90	187.—
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	570 —	572
Półn. kolei po 1000 zł. m.k.	1872	1873
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	263 50	264 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	190 50	191.—
Polud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	129 —	129 50
Kolei Cisy po 200 zł m. k. po 100 zł. (50%) wpłaty	126.—	126.—
Lomb.-wen. kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą (50%)	154 —	156 —
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m.k. z wpł. po 100 zł. (50%)	130.—	130 50
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m.k.	22.—	24.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m.k.	58.—	60.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	640.—	660.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	80.—	82.—
z wpłatą 60 zł. (30%)	—.—	—.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł.	—.—	—.—
dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	—.—	200.—

	pien.	towar.
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	—.—	116.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	440.—	442.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	190.—	200.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	385.—	390.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	340 —	350.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	—.—	—.—
4. Listy zastawne.		
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	101.—	102 —
10 „ 5%	97.50	98 —
przeznacz. do los. po 5%	93 —	93 25
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	100.—	—.—
przez. do los. po 5%	88 50	88 75
Gal. Tow. kred. po 4%	84.—	84.50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	95.75	96.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	128.50	129.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94.50	95.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	128.—	128.50
Kol. Gloggn. za 100 zł.	83.—	85.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	92.—	93.—
Lloyda za 100 zł.	—.—	89.—
6. Losy.		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	106 60	106.90
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	103 25	103 50
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	116. –	117. –
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	37.25	37.50

	pien.	towar.
Esterhazego po 40 zł. m. k.	84.—	85 —
Salma „ 40 „ „	40.—	40 50
Palfiego „ 40 „ „	37.50	38.—
Clarego „ 40 „ „	36 75	37 —
St. Genois „ 40 „ „	38 50	39.—
Windischgrätza 20 zł. „	23 50	24.—
Waldsteina 20 „ „	27.50	28.—
Keglevicha 10 „ „	14.50	15.—
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	108 70	108 50
Augsburg za 100 zł. w. p.-n.	108 75	108 7.
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	—.—	109.—
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	96.—	96.25
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt	127 10	127.25
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—.—	50.70
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	50.65	50 70
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piastr woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—
Dyskonto weks. Bank. nar.		5%
Procenta za zaliczki Bank. nar. na pap. publ.		5%

Kurs złota.

w przecięciu w w. a.	zł.	c.
Dukaty ces. men.	6 zł.	5 c.
dtto. pełnej wagi	6 „	$4\frac{5}{10}$ „
Korona	17 „	50 „
Półkorona	— „	— „
Napoleondor	— „	— „
Rosyjski impery.	— „	— „
Kurs korony w c. k. kasach	13 zł.	50 c.

KRONIKA.

(Wiadomości z prowincyi.) Dnia 16. b. m. srożyła się w okolicy Sołotwiny w obwodzie stanisławowskim straszna burza z urwaniem chmury i gradem, przyczem wydarzyły się następujące nieszczęsne wypadki: W Wołczyńcach zabił piorun włościanina z Żurak Jana J.; w Uhrynowie górnym uderzył piorun w chatę włościańską i spalił ją, a w Ciężowie zrządziła ulewa wielkie szkody i między innemi przerwała kanał na gościńcu z Sielec do Bursztyna.

(Zaćmienie słońca.) Wielkie w tym roku przypada w południowej Hiszpanii zaćmienie. Wiele rządów, a także i rosyjski wyprawili swych uczonych do Hiszpanii, i obserwować będą zaćmienie dnia 18. lipca z Santander, blisko granicy francuskiej, albo z Walencyi i wyspy Iviki. Początek będzie trwać 10 minut, zupełne zaćmienie 3½ minuty. Dziesięć minut później można to zjawisko obserwować w Algieryi, dokąd z Francyi zbierają się goście. Na rozkazy dla uczonych angielskich dała admiralicya angielska bezpłatnie osobny parostatek.

(Lekarze azyatyccy.) Od niejakiego czasu bawi w Petersburgu kilku Mongołów i tybetański Lama, którzy w swej ojczyźnie zajmują się lekami, mają posiadać wiele osobliwszych lekarstw od chorób, które u nas bywały nie do uleczenia. Rząd nakazał ściśle rozpoznać, nim pozwoli im sprawdzać na ludziach to co umieją.

(Trzęsienie ziemi.) Donoszą z Brussy pod dniem 12. czerwca do Gazety Tryestyńskiej: „Ziemia drzy pod nami, uderzenia coraz silniejsze. Większa część mieszkańców ubezpieczyła się jak mogła, — mnóstwo rodzin koczuje w ogrodach pod namiotami. Trzęsienie trwa już od 3.; w nocy z 9. na 10. uderzenia były nadzwyczaj silne, a towarzyszyły im tak ponure podziemne huki i grzmoty, że wszystkich mieszkańców niezmierny opanował przestrach. Olbrzymie ziemne i skaliste masy, objętości kilku tysięcy stóp kubicznych, porywając za sobą stuletnie lasy, z strasznym hukiem zwaliły się w doliny. Na szczęście nikt dotychczas nie utracił życia, — a w mieście cała szkoda ogranicza się dotąd na kilku zarysowanych murach.

Dodatek tygodniowy Nr. 26

przy dzisiejszej Gazecie zawiera:

1) Galicyjskie c. k. Towarzystwo gospodarskie. Sprawozdanie komitetu z czynności Towarzystwa gospod. za czas od 1. stycznia do 23. czerwca 1860.
2) Piśmiennictwo w Galicyi. Do piśmiennictwa w Galicyi, zapisy bibliograficzne od roku 1849. Litery G. (Ciąg dalszy.)
3) Gorzelnie i browary w lwowskim okręgu administracyjnym. Wydatek w maju 1860—1859.
3) Starostwo Sanockie. Dokument z r. 1402 i kilka lat późniejszych. Wypis z metryk koronnych zawierający rewizyę Starostwa Sanockiego w roku 1565 przez Krzysztofa Sokołowskiego, starostę rogozińskiego. Wieś Szurowica.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.